

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Z. M.**, zastoupeného JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2018, čj. OAM-595/ZA-ZA11-VL13-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2019, čj. 4 Az 55/2018-56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, který je státním příslušníkem Republiky Uzbekistán, přicestoval dne 24. 5. 2017 do ČR z Ruska na finské vízum a dne 8. 7. 2018 zde požádal o udělení mezinárodní ochrany (poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění). Uvedl, že opustil Uzbekistán, aby unikl před vyděrači, kteří po něm chtěli dlužné peníze. Popsal, že od 7. 3. do 15. 3. 2017 ho zadržela uzbecká policie, vyslýchala ho a bila kvůli neznámému člověku, který byl na žalobcově „selfie“ fotografii z mešity a který je osobou hledanou pro podezření z napojení na islamistickou extremistickou skupinu. Ačkoli žalobcovo spojení s uvedenou osobou nebylo prokázáno, má žalobce obavy, že by byl Uzbekistánu uvězněn.

[2] Žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu. Žalobcovy potíže s věřiteli neshledal azylově relevantními; žalobce nepožádal o pomoc uzbecké orgány a závažnost jeho tvrzení navíc znevěrohodňuje skutečnost, že v Uzbekistánu zanechal svou ženu, tři děti a ostatní členy rodiny, kteří podle žalobcových slov nejsou nijak ohroženi. Žalovaný vyhodnotil jako nevěrohodné a účelové rovněž žalobcovo tvrzení o jednání uzbecké policie: žalobce popsal pouze jediný incident, že země vycestoval plánovaně legální a

oficiální cestou na základě platných cestovních dokladů a nic nenasvědčuje tomu, že by byl nadále zájmovou osobou uzbeckých bezpečnostních složek.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou městský soud zamítl. Konstatoval, že žalobní námitky jsou velmi obecné a týkají se procesních aspektů. Žalobce zároveň ani netvrdí, že namítané vady mohly zasáhnout do meritorního posouzení žádosti.

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítá, že se městský soud nedostatečně vypořádal s jeho žalobními námitkami. Žalovaný ani městský soud se nezabývali přístupem Uzbekistánu k islámskému extremismu. Žalovaný nepřipustně vycházel z Informace OAMP, kterou zpracoval on sám, a která nadto obsahuje věcné nepravdy.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS úvodem konstatuje, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná. Dokonce ani v kasační stížnosti nepřináší žádné argumenty, proč mu měla být mezinárodní ochrana udělena.

[8] NSS neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti. Městský soud reagoval na žalobní námitky způsobem, který byl s ohledem na jejich krajní obecnost dostatečný (srov. bod 32 rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Městský soud se správně vypořádal s namítanou nesprávností údajů citovaných z Informace OAMP ze dne 15. 5. 2018, a to tak, že toto ojedinělé pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného.

[9] Žalovaný se řádně zabýval všemi aspekty stěžovatelova azylového příběhu a pro jeho vyhodnocení si obstaral dostatečné informace o zemi původu. Dospěl k závěru, že v mezích stěžovatelových tvrzení nehrozí stěžovateli v případě návratu do vlasti pronásledování ani nebezpečí vážné újmy. Část příběhu týkající se podezření z extremismu vyhodnotil žalovaný jako nevěrohodnou, nebylo tedy třeba, aby se dále podrobně zabýval přístupem Uzbekistánu k islámskému extremismu.

[10] NSS neshledal pochybení ani ve způsobu, jakým žalovaný pracoval s informacemi o zemi původu. Jako informace o zemi původu mohou sloužit všechny významné skutečnosti týkající se země původu v době rozhodování o žádosti [srov. čl. 4 odst. 3 písm. a) kvalifikační směrnice¹], jestliže jsou (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3)

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní

pokračování

aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) transparentní a dohledatelné (srov. rozsudek ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Informace OAMP jsou standardním podkladem, z něhož žalovaný v řízeních o udělení mezinárodní ochrany nezřídka vychází. Stěžovatel nevznesl konkrétní argumenty, proč podle něj použité informace nesplňují požadavky vyplývající z výše citovaného rozsudku.

[11] V této věci tak nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu